

ת"פ 27612/04/16 - מדינת ישראל נגד א ס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 27612-04-16 מדינת ישראל נ' א ס

לפני כבוד השופט ירון גת
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אשר פרי
נגד
הנאשמים א ס
ע"י ב"כ עו"ד ענת ברמן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במהלך שמיעת פרשת התביעה, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים, בשתי עבירות של תקיפת סתם של בת זוג, עבירה על פי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), ובעבירה אחת של תקיפה הגורמת חבלה ממש של בת זוג, עבירה על פי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשם והמתלוננת הנם זוג נשוי ולהם שני ילדים קטינים. בזמן הרלוונטי לכתב האישום השניים התגוררו יחד ב---

על פי עובדות **האישום הראשון**, בתאריך 9.4.16 בשעה 16:00 לערך, בדירתם המשותפת, על רקע רצונה של המתלוננת, ילדת רוסיה, להישאר בישראל, תקף אותה הנאשם שלא כדין בכך שאחז בפניה וסטר לה.

על פי עובדות **האישום השני**, בתאריך 2.4.16 בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה, בדירתם המשותפת, על רקע רצונה של המתלוננת להישאר בישראל, תקף אותה הנאשם שלא כדין בכך שאחז אותה בפניה וצבט אותה בלחייה.

על פי עובדות **האישום השלישי**, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בחודש פברואר 2016, בדירתם המשותפת, על רקע רצונה של המתלוננת להישאר בישראל, תקף אותה הנאשם שלא כדין בכך שאחז בחוזקה בצווארה וגרם לה לחבלות של ממש בדמות סימנים אדומים.

3. במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם בין הצדדים כי טרם הטיעון לעונש יתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

עוד הוסכם כי המאשימה תגביל את עתירתה העונשית לעונש מרבי של 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות ככל שהנאשם ימצא מתאים, וההגנה תהא רשאית לטעון לעונש כרצונה. כמו כן הוסכם כי הצדדים יהיו רשאים לטעון באופן פתוח לגבי רכיבי הענישה הנלווים, כאשר המאשימה תטען גם למאסר על תנאי, לפיצוי ולהתחייבות כספית.

4. לחובת הנאשם הרשעה אחת משנת 2014 בגין עבירת איומים, שלא במסגרת אלימות במשפחה.

5. בתסקיר שירות המבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם פורטו בהרחבה נסיבותיו האישיות, נסיבות הקשר בינו לבין המתלוננת, התייחסותו לאירועי כתב האישום, והערכת הסיכון להישנות עבריינות והסיכוי לשיקום.

מהתסקיר עולה כי המתלוננת, שאינה אזרחית ישראל, נאלצה לעזוב את הארץ לפני מספר חודשים ולשוב להתגורר בארץ מוצאה, הואיל ולא אושרה לה שהות בישראל לתקופה נוספת. מאז מצויים השניים בקשר טלפוני, בעיקר סביב הטיפול בילדים.

בהתייחס למעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום המתוקן התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לשאת באחריות לביצוע העבירות. הנאשם תיאר כי ברקע למעשיו עומד קונפליקט מתמשך בינו לבין המתלוננת, נוכח רצונה להמשיך בהתנהלות חיי המשפחה בארץ, חרף רצונו של הנאשם. הנאשם השליך את האחריות להתנהגותו האלימה המתוארת בכתב האישום על המתלוננת. שירות המבחן ציין כי לא עלה בידיו לשוחח עם המתלוננת מאחר והיא גרה ברוסיה.

במפגש עם הנאשם לקראת הכנת התסקיר התרשם שירות המבחן כי הוא מתקשה לראות את חלקו בבעייתיות הקיימת בדינמיקה הזוגית לאורך השנים והתנהגותו האלימה, כפי שתוארה בכתב האישום. הנאשם מתעתד לשוב להתגורר בארץ מוצאו על מנת לשמור על קשר קרוב עם ילדיו. כיום חושש מהשלכות ההליך הפלילי לגביו ומאפשרות שיוטל עליו עונש שיגביל את יכולותיו לתפקוד תקין ופרנסת ילדיו.

כגורמים מעלי סיכון התרשם שירות המבחן מחומרת העבירה, מעברו הפלילי של הנאשם, מהקושי שלו לקחת אחריות על מעורבותו הנדונה ולהתבונן על הבעייתיות בהתנהלותו בדינמיקה הזוגית לאורך השנים, ומנטייתו להשליך את האחריות על התנהלותו על גורמים חיצוניים בסביבתו ועל המתלוננת. לפיכך מצא שירות המבחן כי לא נוצר בסיס להמשך מעורבות טיפולית בעניינו.

כגורמים מפחיתי סיכון, התרשם שירות המבחן מכך שהנאשם משקיע מאמצים לתפקוד תעסוקתי תקין לשם פרנסת משפחתו, מהיותו בעל הרשעה אחת קודמת בפלילים, ומהריחוק הפיסי בינו לבין אשתו בשלב זה בחייהם. שירות המבחן העריך כי כעת פחת הסיכון להישנות מעורבות הנאשם בעבירת דומות.

לאור האמור, שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עונש בדרך של ש"ץ, הדורש לקיחת אחריות ויכולת לשאת בתוצאות המעשים שביצע. על כן שירות המבחן המליץ על הטלת עונש מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה, על מנת לאפשר לנאשם המשך רציפות תעסוקתית לצורך פרנסת משפחתו. כמו כן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.

טיעוני הצדדים

6. המאשימה עותרת לאמץ את המלצתו העקרונית של שירות המבחן, אך מבקשת להשית על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה ממושכת בת 6 חודשים. כמו כן, עותרת היא להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה והתחייבות כספית. המאשימה ציינה כי היא אינה עותרת לפיצוי הואיל והמתלוננת לא גרה עוד בישראל.

7. המאשימה מדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר תקף את המתלוננת בשלושה אירועים שונים, ניצל את מעמדה של המתלוננת בישראל על מנת להשליט עליה טרור כספי ופיזי, וכשהרקע למעשיו הנו, בין היתר, כעסו על כך כי בנם לא הגיע לבית הספר. עם זאת, המאשימה מסכימה כי החבלות שנגרמו למתלוננת אינן מצויות במדרג הגבוה.

לשיטת המאשימה בעבירות מסוג אלימות במשפחה, כאשר מדובר במספר אירועים שחוזרים על עצמם, מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר ל-9 חודשי מאסר, והעונש לו עותרת המאשימה מצוי בטווח זה.

8. עוד מדגישה המאשימה, כי הגם שהנאשם הודה במיוחס לו, הוא התקשה לשאת באחריות והשליך את האחריות על המתלוננת, וכן ביטא אמביוולנטיות באשר לחידוש הקשר הזוגי ביניהם.

כמו כן, שירות המבחן לא מצא בסיס להמשך הליך טיפולי ואף לא מצא את הנאשם מתאים לביצוע של"ץ.

9. מנגד עותרת הסנגורית, עו"ד ענת ברמן, להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה.

10. הסנגורית חזרה על נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות מבחן, והדגישה כי עול הפרנסה של המשפחה מוטל על כתפי הנאשם, אשר עובד שעות רבות על מנת לפרנס את המשפחה בכבוד.

כמו כן, טוענת הסנגורית כי יש לשקול לקולה את הודיית הנאשם במיוחס לו, ולדבריה הקשיים בלקיחת האחריות מהם התרשם שירות המבחן מקורם במוצאו של הנאשם.

עוד טענה הסנגורית כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד וכולל הרשעה אחת בלבד בעבירת איומים, שלא בהקשר של סכסוך משפחתי או זוגי.

11. הסנגורית עותרת להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי, וזאת על מנת לאפשר לנאשם המשך רציפות תעסוקתית לשם פרנסת משפחתו.

12. הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה על מעשיו והביע חשש כי במידה ויוטל עליו עונש מאסר בדרך של עבודות שירות הוא עלול לאבד את מקור פרנסתו כך שלא יהיה ביכולתו להמשיך ולפרנס את משפחתו.

דין והכרעה

13. במסגרת הסדר הטיעון הגבילה המאשימה את עתירתה לעונש של שישה חודשי מאסר, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

"הסדר טווח" מסוג זה אינו פוטר את בית המשפט מקביעת מתחם עונש הולם [(ע"פ 921/17 אבו זעילה נ' מ"י) (פורסם ביום 28.5.17); ע"פ 512/13 פלוני נ' מ"י) (פורסם ביום 30.9.13)].

מתחם העונש ההולם

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשי העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

קביעת המתחם תעשה במידה המאפשרת בחינתו של הסדר הטיעון במבחן האיזון הראוי.

15. לאור סמיכות הזמנים של המעשים המתוארים בשלושת האישומים, העובדה שמדובר באותם המעורבים ובאותו המקום, הרקע המשותף למעשים, והנסיבות הדומות של המעשים, ובשים לב להתייחסות שני הצדדים בטיעוניהם לכל האישומים כאל אירוע אחד - אני קובע כי שלושת האישומים המיוחסים לנאשם מהווים אירוע אחד לצורך קביעת מתחם העונש ההולם.

16. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם - תקיפה סתם של בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג - הם הגנה על שלמות גופה של המתלוננת, על שלומה וביטחונה, על שלווה נפשה ועל האוטונומיה שלה על גופה, במיוחד בתוך ביתה ובמסגרת התא המשפחתי; הגנה על התא המשפחתי מפני אלימות ואווירת פחד ואימה.

17. תופעת האלימות במשפחה ראויה לכל גינוי והוקעה.

יפים לעניין זה דברי כבוד השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש..."

18. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים האמורים העולה ממעשי הנאשם היא בינונית.

מחד גיסא, אין המדובר במעידה חד פעמית כי אם בשלושה מקרי אלימות שונים, שפגעו בביטחונה האישי של המתלוננת ובשלווה נפשה, כאשר באחד מהם גם נגרמו למתלוננת חבלות גופניות של ממש. כמו כן, מדובר באלימות בתוך התא המשפחתי, שמטרתה למנוע מהמתלוננת, באלימות פיסית ותוך ניצול חוזקו הפיסי של הנאשם למול המתלוננת, להביע את עמדתה באשר לאופן בו היא ומשפחתה יחיו את חייהם.

מאידך גיסא, בשני המקרים הראשונים לא נגרמו למתלוננת חבלות גופניות, והחבלות שנגרמו במקרה השלישי לא היו חמורות מאוד.

19. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות לעבירות בהן הורשע הנאשם מעלה כי קיים מנעד רחב של עונשים, החל ממאסר מותנה ושל"ץ ועד לעונשי מאסר בפועל ממש, כמופרט להלן:

א. ברע"פ 8323/12 אליהו שוקרון נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 19.11.2012), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת

זוג, בכך שהלם בבת זוגו באגרופיו בצלעותיה וגרם לה לשבר בצלע. בית המשפט העליון אישר את פסק דין של בית המשפט המחוזי, ביושבו כערכאת ערעור, אשר הטיל על המבקש, בעל עבר פלילי רלוונטי, שעבר הליך שיקומי, 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי.

ב. ברע"פ 8279/08 **חי'אזי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו. מיום 5.10.08) נדון מקרה בו הורשע המבקש בשלושה אירועים בהם תקף את זוגתו והיכה אותה. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור ואישר את העונש שהושת על המבקש בגזר הדין, שכלל, בין היתר, גם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ג. ברע"פ 11/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.1.15) נדון מקרה בו הורשע המבקש בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה ממשית, שבוצעו כלפי אשתו בשני מקרים שונים. בית משפט השלום הטיל על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל. הערעורים לבית משפט המחוזי ולבית משפט העליון על חומרת העונש נדחו.

ד. ברע"פ 1826/11 **אהרון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.3.11) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. המבקש הורשע בבית משפט השלום בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ואיומים, בכך שאיים על אשתו, דחף אותה, הפילה על הרצפה וגרם לה חבלה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל ומאסר מותנה.

ה. בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 16530-04-16 **מיכאל וחטוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.5.2016), התקבל ערעור של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה את בת זוגו בשני צדי פניה וגרם לה סימנים אדומים וכחולים. בערכאה הדיונית הוטל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש הכולל שנים וחצי חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים, פיצוי והתחייבות. בית המשפט המחוזי המיר את עונש המאסר בצו של"ץ בהיקף של 300 שעות.

ו. בת"פ (שלום אילת) 6199-12-15 **מדינת ישראל נ' אברהם אסלי זאדא** (ניתן ביום 19.7.2017), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה סתם של בת זוג, בכך שבמהלך ויכוח בין בני הזוג, שהיו פרודים, סטר לבת זוגו בפניה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטל עונש הכולל מאסר מותנה, פיצוי, קנס והתחייבות כספית.

20. בהתייחס **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** יש לשקול לחומרה, כי הנאשם נהג באלימות ובשתלטנות משפילה כלפי המתלוננת, במספר מקרים בטווח קצר, תוך הפגנת כוחניות כלפיה וניצול יתרונו הפיסי, תוך פגיעה בשלוות נפשה ובתחושת בטחונה, וכאשר באחד המקרים גם נגרמה למתלוננת חבלה. העבירות בוצעו על רקע רצונה של המתלוננת, ילידת רוסיה, להמשיך לחיות עם המשפחה בישראל, וזאת בניגוד לרצון הנאשם, אשר ניסה להניא את המתלוננת מכוונותיה תוך שימוש באלימות. אין המדובר באלימות מהרף הנמוך ביותר - באירוע המתואר באישום הראשון הנאשם אחז בפניה של המתלוננת וסטר לה, ובאירוע המתואר באישום השני הנאשם אחז בפניה וצבט אותה בלחייה. הנאשם הגדיל לעשות, ובאירוע המתואר באישום השלישי אחז בחוזקה בצווארה וגרם לה לחבלות של ממש בדמות סימנים אדומים.

מנגד, יש לשקול לקולה, כי למעשים לא קדם תכנון מוקדם, כי בשניים מהמקרים לא נגרמה חבלה גופנית למתלוננת, וכי במקרה השלישי החבלה הגופנית שנגרמה לא הייתה חמורה מאוד.

21. לאור כלל האמור לעיל אני קובע כי **מתחם העונש ההולם במקרה דנן נע בין מאסר מותנה בצירוף של"ץ לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

22. בשים לב לטיב המעשים, לנסיבות ההודיה, ולאמור בתסקיר שירות המבחן - לא מצאתי כי מתקיימות במקרה דנן נסיבות מיוחדות לחומרה או לקולה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם **יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.** במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות לחומרה ולקולה.

24. לחומרה יש לשקול כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירת איומים משנת 2014, אך עם זאת יש לזכור שלא מדובר בעבירה שנעברה במסגרת המשפחה.

25. לקולה יש לשקול כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן ובכך נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, ואף חסך בזמן שיפוטי.

עם זאת, נטילת האחריות מצד הנאשם היא מסויגת, שכן מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, מתקשה לראות את חלקו בבעייתיות הקיימת בדינמיקה הזוגית לאורך השנים כמו גם את הבעייתיות בהתנהלותו האלימה, והוא אף נוטה להשליך את האחריות להתנהלותו על גורמים חיצוניים ועל המתלוננת. לא זו אף זו, הנאשם לא נטל כל חלק בהליך טיפולי. עוד יש לזכור, כי הנאשם הודה רק לאחר שנשמעו חלק מהראיות, לרבות עדות המתלוננת.

26. עוד יש לשקול לקולה כי לא תלויים ועומדים כנגד הנאשם תיקים חדשים בגין ביצוע עבירות מאז ביצוע העבירות נשוא כתב האישום. בנוסף, יש לשקול כי שירות המבחן העריך שהסיכון להישנות מעורבותו של הנאשם בעבירות דומות פחת עקב עזיבת המתלוננת את הארץ.

27. כמו כן יש לשקול לקולה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה את מאמציו לפרנס באופן נורמטיבי את משפחתו כמפרנס יחיד, את קשייו הכלכליים, את קשיי השתלבותו בארץ מבחינה תעסוקתית, ואת הריחוק הגיאוגרפי בינו לבין משפחתו שעברה להתגורר בחו"ל.

28. בכל הנסיבות לקולה שצוינו לעיל, כמו גם בתלות של משפחת הנאשם בפרנסתו, יש כדי להצדיק את מיקום עונשו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם.

עם זאת, נוכח עברו הקודם של הנאשם, ונוכח נטילת האחריות המסויגת מצדו והעדר מעורבות טיפולית בעניינו, מצאתי כי לא ניתן להסתפק במקרה דנן בעונש מאסר מותנה ואף לא בעונש של"ץ וכי יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש מאסר, לא ממושך, לריצוי בדרך של עבודות שירות, אף אם יש בעונש זה כדי לפגוע במידה מסוימת ביכולתו של הנאשם לפרנס את משפחתו.

יצוין עוד כי המאשימה לא עתרה להשתת עונש קנס ופיצוי למתלוננת, וגם בכך יש כדי למזער את הפגיעה

בפרנסת הנאשם ומשפחתו.

29. לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי להסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים, לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 60 ימים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 15.1.18.

עבודות השירות תבוצענה במקום ובתנאים שהומלצו בחוות הדעת, והן תחלנה ביום 21.3.18. הנאשם יתייצב במועד זה עד השעה 8:00 בפני הממונה.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות כלפי בן זוג או כל עבירת אלימות מסוג פשע או עוון או עבירת איומים.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך ₪ 1,000 להימנע במשך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. לא תיחתם ההתחייבות תוך 7 ימים מהיום, ייאסר הנאשם למשך 7 ימים.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ח, 15 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.